

stemte Retssager for Øje. Det er udtalt i Motiverne, at man i alt Fald maa tænke sig, at politiske Hensyn ville gøre sig gældende, navnlig i politisk bevægede Tider, og hvorledes end Tiderne ville blive, er det jo ikke udelukket, at man kan danne Nævningelisterne med bestemte Retssager for Øje. Det vil for en stor Del om ikke ganske undgaas, naar Nævningelisterne kun skulle dannes hvert tredje Aar, ikke hvert Aar, saaledes som Forslaget har bestemt. Jeg skal i Forbindelse hermed henvise til, at i Norge danner man heller ikke Listerne hvert Aar, men hvert andet Aar.

Jeg skal saa i Forbindelse med det Ændringsforslag, som jeg har stillet under Nr. 19, og som jeg anbefaler meget, henvise til de to Ændringsforslag, som jeg har stillet til § 56, og hvoraf det første kun gaar ud paa at klarlægge, at Omkostningerne ved det Udvalg, jeg omtalte før, skulle betaales af Statskassen og ikke af Kommunekassen. Det er en Tilføjelse, som maaske er overflødig, men i alt Fald ikke gør nogen Skade. Dernæst har jeg under Nr. 27 A. stillet et andet Forslag, som jeg vil anbefale til Vedtagelse. Det angaar ligeledes det Udvalg, som jeg omtalte før, og som skal nedsættes efter § 56 i Lovforslaget. Dette skal efter Forslaget bestaa af 5 Mænd, der vælges for 3 Aar ad Gangen, og de 5 skulle være en af Kongen beskikket Formand, to af Landsrettens Justitiarius og to af vedkommende Amtsraad og Købstadkommunalbestyrelser valgte Medlemmer. Naar man saa spørger, hvad dette Udvalg, som jo er meget stort og meget kombineret, egentlig har at bestille, findes Bestemmelserne derom i de følgende Paragraffer, § 57 ff., og det vil deraf ses, at Udvalget dels skal afgøre Klager over de af Kommunalbestyrelsen afsagte Kendelser, hvorved der enten er nægtet nogen Optagelse paa Valglisten, eller hvor nogen er kommen paa Valglisten og i Virkeligheden havde Fritagelsesgrund, og dernæst skal det foretage forskellige Lodtrækninger: efter den „Sigtning“, som det hedder, der er foretaget af Kommunalbestyrelsen, ved Lodtrækning udtrække Navnene paa de Mænd, som dels skulle paa Aarslisten og dels skulle paa den enkelte Samlingsliste. Det, der altsaa skal foregaa, er en Lodtrækning, og denne skal foregaa under Kontrol af Offentligheden. Det forekommer mig ganske urimeligt, at der skal 5 Mand til at lave en saadan Historie, og jeg har derfor stillet Forslag om, at der kun skal være 3, og at det skal være en af Kongen valgt Formand, en af Landsretten valgt Mand

og en af vedkommende Kommunalbestyrelse valgt Mand. Det maa efter min Formening være fuldkommen tilstrækkeligt. Jeg skal i saa Henseende ogsaa tillade mig at henvise til, hvad et Mindretal af Kommissionen, bestaaende af de Herrer Octavius Hansen og Nyholm, have udtalt angaaende § 55 i det tidligere Forslag, idet de ligesom jeg stille Forslag om, at Udvalget kun skal bestaa af 3 Medlemmer. De 3 Medlemmer kunne magelig besørge det Arbejde, der vilde ingen Uretfærdighed kunne ske, og Staten vilde kunne spare en hel Mængde Penge paa den Maade.

Jeg har dernæst under Nr. 28 stillet et Ændringsforslag til § 61, som gaar ud paa, at mindst 1 Uge før hvert Ting, paa hvilket Nævningesager skulle paakendes, skal det Udvalg, som jeg lige nu har omtalt, holde et offentligt Møde for at udtage Nævninger til det forestaaende Ting. Jeg har foreslaaet, at denne Bestemmelse: „Mindst 1 Uge“ skal rettes til: „mindst 2 Uger“. Sagen er nemlig den, at det af §§ 65 og 66 fremgaar, at Landsretten og Overanklageren skulle mindst 1 Uge før Tingets Begyndelse have baade Hovedlisten og Hjælpe listen, som Udvalget har udtrukket, og ligeledes skulle de paa Hovedlisten opførte Personer mindst 1 Uge før deres Møde i Retten, altsaa før Tinget begynder, have Underretning om, at de ere valgte og staa opførte paa Hovedlisten. Jeg mener, det ser uheldigt ud, at det Varsel, som skal gives efter §§ 65 og 66, er lige saa langt som det Varsel, der er bestemt i § 61. Ganske vist er jo Udtrykket „mindst 1 Uge“ elastisk, og det udelukker jo ikke, at Udvalget møder 14 Dage før, men jeg synes, det vilde være tydeligere, om her stod: Mindst 2 Uger.

Jeg kommer dernæst til det sidste, som jeg vil omtale, det er Punktet om Politiets Størrelse. Ærede Medlemmer ville af de Motiver, som ledsagede det i forrige Samling forelagte Forslag, have bemærket, at den nedsatte Kommission var enig om, at under det ny System, hvor Anklageprincippet skal afløse Inkvisitionsprincippet, og hvor som Følge deraf det Magtmiddel, som ligger i Dommerens Haand, nemlig Varetægtsarresten, skal indskrænkes til det mindst mulige, vil der ogsaa blive Brug for flere Politifunktionærer end under det nugældende System. Og det er vist uden Tvivl saaledes, at man kan sige, det er et Fejlsyn, naar man mener, at man baade kan tage Varetægtsarresten bort eller i alt Fald indskrænke den saa betydeligt, som ske skal, og undlade at